

Hirdetések – 2016. november 13.-án

- Ma Kusper Katalin készít ebédet és mindenkit szeretettel vár a szentmise után.
- November 19.-én szombaton, este 6 órakor kezdődik a 8-as/49-es cserkészek évi vacsorájuk. A cserkészvacsorát hangulatos tábortúzi műsor követi. Támogassuk minél többen a cserkészetet, templomunk egyetlen magyar ifjúsági szervezetét. További információért forduljanak Schachinger Tomihoz vagy Líviához.
- Vasárnap november 20-án Szent Erzsébet ereklyéjét kitesszük a templomba mind a német, mind a magyar mise alatt. Lesz egy közös – németekkel és magyarokkal együtt – rózsafüzér 10:20 óra kezdéssel az nap. Vegyünk részt minél többen!

Szintén vasárnap, november 20-án lesz Zsófia nővér következő katechetikai előadása. Ebéd után a gyerekeknek és szülőknek lesz egy félórás előadás az Eucharisztia szentségéről a Lányi teremben, azt követően pedig a felnőtt csoportnak a bérmálás szentségéről a templomban. Mindenkit szeretettel várunk.

- December 4.- én, vasárnap, ellátogat templomunkba a Mikulás. Lesz egy kis ünnepség a gyerekeknek, ebéd is lesz.
- December 11.- én, karácsonyra felkészítő műsort megünnepeelve, a németek főznek ebédet amelyre mindenkit szeretettel várnak. 1:00 órakor kezdődik a programjuk.
- Idén december 18.- án, vasárnap, tartjuk a magyar karácsonyra felkészítő műsort. A Szent István Egyesület (SZIE) finom ebédet főz amelyre mindenkit szeretettel vár. Délután 1:00 órai kezdéssel a cserkészek előadnak egy karácsonyi műsort. Megkérjük a magyar asszonyokat, hogy hozzanak süteményt. Előre is köszönjük!

Betegeink;

- ifjú Iván János                      Rácz Károly
- Szabó István                        Lantos Rezső
- Fotos Ágnes                         Bános Magdi
- Vodnákné Túri Ildikó                Horgas Mária
- Angelo Cruz                         Bihar Gábor
- Garai Erzsébet                        Mohos Piroska
- Iván Teri                              Kovács Ibolya

Halottaink;

- Nelsa Gauss                      Szik Antal
- Dúk Anna                        Mayer Ferenc
- Téglás Imre                      Farogi Erika
- Xaver Krammer                Kathleen Meister
- Samay Attila                    Izabel Piczek
- Simko Terézia                 Nagy Lajosné Erzsébet

(Lk20,27-38) Egy alkalommal a farizeusok megkérték Urunkat, hogy oldja meg az aznapi legnagyobb erkölcsi gondjukat. Törvényes vagy törvényellenes-e a császárnak adót fizetni? A tömegek megbotránkoznának egy igenlő válaszra, a nemlegesre viszont a rendőrség letartóztatná Őt. Urunk azonban újszerű válasszal jött az egyház és az állam megkülönböztetésére. „Add meg a császárnak, ami a császáré, Istennek meg azt, ami Istené” (Lk20,25). Miután csodálatos módon megmenekült a farizeusok, az akkori vallásilag maradiak csapdájából, Urunk ugyanakkor igazat adott az ellenfeleiknek, a szaddúceusoknak, a vallási szabadelvűeknek, akik fenntartás nélkül támogatták Rómát. A mai evangéliumban a szaddúceusok következnek, hogy Urunk oldjon meg egy másik nagy kérdést a hit, nem az erkölcs területén. A halottak újra életre kelnek-e? A mai ószövetségi olvasmány a makkabeusok második könyvéből (7,1-2,9-14) volt. Abban hét istenes fiútestvért támogatott a feltámadás reménye, noha kegyetlen vértanúhalált haltak. A szaddúceusok azonban ezt a könyvet nem tartották sugalmazottnak.

Válaszában tehát Urunk az Exodusból idézett, melyet viszont a szaddúceusok elfogadtak. Ez alkalommal a vallási szabadelvűeket lepte meg Urunk csodálatos megoldásával, miközben a maradiaknak – akik hittek a feltámadásban – igazat adott. A mai evangélium bebizonyítja, hogy vannak olyan igazságok, amelyeket a Szentírás nem közvetlenül, de közvetve mégis tartalmaz. Egy olyan szövegrészben, amelynek nincs köze a feltámadással, Urunk biztos bizonyítékot talál arra, hogy a halottak valóban új életre kelnek. Midőn a Mindenható kifejezetten Ábrahám, Izsák és Jákob Istenének nyilvánította ki magát, azzal közvetve kinyilvánította a feltámadást is. Ahogyan Urunk elmagyarázza, „Ő nem a holtak, hanem az élők Istene”. Mikor a hit vagy az erkölcs mai kérdéseivel állunk szemben, nem kell sem a maradi, sem a szabadelvű hittudósok véleményére alapoznunk. Sokkal jobb válaszuk van: a katolikus Egyháza által Krisztus szól hozzánk. Amint ígérte egyszer, „Én veletek vagyok az idők végezetéig” (Mt28,20).

Az Újszövetségben is van közvetett tanítás. Szt. Pál Urunkat az új Ádámnak nevezi (1Kor15,45; Róm5,12-21). A nyilvánvaló következtetést már a korai egyházatyák levonták: van egy új Éva is, és ez Mária kell legyen. Éppen úgy, ahogyan Éva volt Ádám egyedüli bűntársa az emberiség bukásában, Mária lett Jézus egyedüli társa a mi megváltásunkban. Tehát egy olyan szövegben, amely nem Máriáról szól, Szt. Pál közvetve kinyilvánította a Mária társmegváltói szerepét. Hasonlóképpen, mikor máshol azt tanította, hogy mindnyájan tagjai vagyunk egy olyan testnek, amelynek feje Krisztus (1Kor12,12; Kol1,18), nem Máriára gondolt. Mégis, közvetve kinyilvánította, hogy Mária az Egyház édesanyja. Hogyan? – Hiszen az egy test fejének és a tagjainak természetesen ugyanazon atya és anyja kell legyen. A keresztelésünkkor tehát a Jézus szülei a mieink lettek. Isten lett az atyánk és Mária az édesanyánk. Szt. Ágoston is csaknem erre a következtetésre jutott, mikor ezt írta: „Mondd, hogyan lett Mária a Krisztus édesanyja, ha nem ő szülte Krisztus tagjait? Ti, akikhez beszélek, vagytok Krisztus tagjai” (Patrologia Latina 46, 938). Ámen!

English/ 2016 Sunday 32C

(Lk20:27-38) The Pharisees once asked our Lord to solve the greatest moral dilemma of their day. Was it lawful or not to pay taxes to Caesar? The crowds would be scandalized by an affirmative answer; the police might arrest Him for a negative one. Instead, our Lord responded by making a novel distinction between Church and State. “Render to Caesar the things that are Caesar’s, and to God the things that are God’s.” (Lk20:25) Having marvelously escaped the trap set by the Pharisees, the religious conservatives of His day, our Lord thereby vindicated their opponents, the Sadducees – religious liberals, who gave unequivocal support to Rome. In today’s gospel, the Sadducees follow up by asking our Lord to solve another great dilemma. This time, it was a question of faith not morals. Will the dead rise to life again? Today’s Old Testament reading was from the Second Book of Maccabees (7:1-2,9-14). Therein, the hope of resurrection sustained seven godly brothers during their cruel martyrdom. The Sadducees, however, didn’t consider this book to be inspired.

In His response, therefore, our Lord quotes from Exodus, which the Sadducees did accept. This time, the religious liberals were confounded by our Lord’s marvelous solution while the conservatives – who did believe in the resurrection – were vindicated. Today’s gospel proves that some truths which aren’t contained explicitly in the Holy Bible can, nevertheless, be found there implicitly. In a text that has nothing to do with the resurrection, our Lord finds proof positive that the dead do indeed rise to new life. When God almighty explicitly defined Himself as the God of Abraham, Isaac and Jacob, He implicitly revealed the resurrection. “He is not,” as our Lord explains, “the God of the dead, but of the living.” When we’re faced with modern-day dilemmas of faith or morals

we needn't depend upon the partisan solutions offered by theological liberals or conservatives. We have something far better: Christ speaking to us through His Catholic Church. He once said, "I am with you always until the end of the age." (Mt28:20)

The New Testament also contains implied teachings. St. Paul calls our Lord the New Adam. (1Cor15:45; Rom5:12-21) The obvious implication, drawn by the early Church Fathers, is that there is also a New Eve and she must be Mary. Just as Eve was Adam's unique accomplice in humanity's fall, so too was Mary Jesus' unique partner in our redemption. Therefore, in a text that didn't involve Mary, St. Paul implicitly revealed her co-redemption. Likewise, when Paul taught elsewhere that we are all members of one body whose head is Christ, (1Cor12:12; Col1:18) he wasn't thinking about Mary. Nevertheless, he implicitly revealed that she is Mother of the Church. Why? – Because the head and members of one body must obviously have the same father and mother. Therefore, at our baptism, Jesus' parents became ours. God became our Father and Mary became our mother. St. Augustine all but stumbled upon this conclusion when he wrote, "Tell me how Mary became the mother of Christ, if it was not by giving birth to the members of Christ? You, to whom I am speaking, are the members of Christ." (Patrologia Latina 46, 938) Amen!